

Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί
στο **ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΕΚΠΑ**
Σκουφά 45, 10672 Κολωνάκι, Αθήνα

22 Ιανουαρίου 2026

18.30-20.30

Βιογραφικό ομιλήτριας

Η Φιόνα Αντωνελάκη είναι μεταδιδακτορική ερευνήτρια – επιστημονική υπεύθυνη του ερευνητικού Έργου ALOUD (ΕΛ.ΙΔ.Ε.Κ.) που εκπονείται στο Εργαστήριο Νεοελληνικής Φιλολογίας του ΕΚΠΑ. Σπούδασε Ιστορία και Αρχαιολογία στο ΕΚΠΑ και εκπόνησε τη διδακτορική διατριβή της στο King's College του Πανεπιστημίου του Λονδίνου (Ph.D. 2018). Έχει λάβει ερευνητικές υποτροφίες από τα Πανεπιστήμια του Princeton, της Padova και του Cambridge. Έχει διδάξει ως εντεταλμένη διδάσκουσα στο Τμήμα Φιλολογίας του ΕΚΠΑ και στο Τμήμα Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Τα ερευνητικά ενδιαφέροντα και οι δημοσιεύσεις της επικεντρώνονται στη νεοελληνική ποίηση και ποιητική και στη σχέση της λογοτεχνίας με τον ακουστικό πολιτισμό. Είναι μέλος της συντακτικής επιτροπής του περιοδικού Journal of Greek Media & Culture.

ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΑΣ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ

✉ info@rhumanities.gr

🌐 rhumanities.gr

Φιόνα Αντωνελάκη

Μεταδιδακτορική ερευνήτρια – Επιστημονική υπεύθυνη του ερευνητικού Έργου ALOUD (ΕΛ.ΙΔ.Ε.Κ.), Εργαστήριο Νεοελληνικής Φιλολογίας, ΕΚΠΑ – Ακαδημαϊκή Συνεργάτρια ΚΕΑΕ

«Φωνογραφίες: Ιδιωτικές ηχογραφήσεις ποίησης και κριτική ακρόαση»

Συζητητές

Ευριπίδης Γαραντούδης | Καθηγητής Νεοελληνικής Φιλολογίας,
Τμήμα Φιλολογίας, ΕΚΠΑ.

Κωνσταντίνη Σταματογιαννάκη | Δρ. Θεατρολογίας – Αρχειονόμος,
υπεύθυνη για τα Αρχεία Παραστατικών Τεχνών στο ΕΛΙΑ/ΜΙΕΤ.

Συντονισμός συζήτησης

Άντα Διάλλα | Καθηγήτρια Νεότερης και Σύγχρονης Ευρωπαϊκής Ιστορίας,
Τμήμα Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης, Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών |
Πρόεδρος Δ.Σ. ΚΕΑΕ.

Περίληψη Ομιλίας

Ήδη από τα τέλη του 19ου αιώνα, ο Τόμας Έντισον οραματιζόταν ότι η νέα του εφεύρεση, ο φωνογράφος, θα χρησίμευε για «την κατασκευήν φωνογραφικών βιβλίων», «την διατήρησιν οικογενειακών αναμνήσεων» αλλά και τη συγγραφική τέχνη: «οι συγγραφείς θα δύνανται να σημειώσι τας παροδικάς και αιφνιδίας ιδέας των κατά πάσαν ώραν της ημέρας ή της νυκτός» (Το Άστυ, 4.5.1891). Τι απέμεινε λοιπόν από εκείνες τις προσωπικές φωνογραφίες;

Το σεμινάριο διερευνά τις ιδιωτικές χρήσεις της ηχογράφησης στην Ελλάδα του 20ού αιώνα, με έμφαση στις ανέκδοτες ηχογραφήσεις ποίησης που σώζονται σε αρχεία λογοτεχνών και καλλιτεχνών. Συνδυάζοντας τα εργαλεία της φιλολογίας με την πολιτισμική ιστορία και τις Σπουδές των Μέσων και του Ήχου, θα εξετάσω τη χρήση του μαγνητόφωνου, και αργότερα του κασετόφωνου, στο εργαστήριο του ποιητή, του μεταφραστή και του ερμηνευτή της ποίησης το δεύτερο μισό του 20ού αιώνα. Πότε και σε ποιο βαθμό οι συσκευές καταγραφής της φωνής έγιναν μέσα καλλιτεχνικού πειραματισμού; Στην ψηφιακή εποχή, με την ολοένα ευρύτερη διάδοση της λογοτεχνίας μέσω της φωνής (performances, audiobooks, podcasts), τίθεται εντονότερα το ζήτημα της διαφύλαξης, ανάδειξης και κριτικής επανεκτίμησης της ακουστικής κληρονομιάς του 20ού αιώνα.